

J. Bb.

Historia polskiej hydrografii morskiej przedmiotem kolokwium naukowego

---

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 7/4, 587

1962

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prof. E. Tychowski stwierdził, że ostatnio Ośrodek Normalizacji przy Centralnym Laboratorium Obróbki Plastycznej opracował szereg norm słownicznych z zakresu obróbki plastycznej. Można by, zgodnie z intencją dra Zapałowicza, podjąć próbę wykorzystania tamże niektórych staropolskich określeń kuźniczych.

Mgr W. Łosiński wyraził pogląd, że porównując odkuwki wczesno-historyczne z różnych stanowisk (miejskich, grodowych i wiejskich), stwierdziłoby się zapewne różnice, spowodowane rozbieżnością stosowanych metod technologicznych. Wskazane byłoby, aby podjęto szczegółowe badania na ten temat.

Przewodniczący podziękował uczestnikom zebrania za przybycie i żywy udział w dyskusji. Słowa szczególnej wdzięczności skierował do kolegów, którzy podjęli trudy podróży z Warszawy i Krakowa do Poznania.

FELIKS TYCHOWSKI

HISTORIA POLSKIEJ HYDROGRAFII MORSKIEJ PRZEDMIOTEM KOŁOKWIUM NAUKOWEGO

Kolokwium poświęcone historii polskiej hydrografii morskiej, połączone z wystawą map, zorganizowane zostało 16 czerwca br. przez Komitet Geodezji PAN, przy współudziale Wyższej Szkoły Marynarki Wojennej w Gdyni i na jej terenie. Referat, stanowiący streszczenie obszernej pracy *Historii polskiej hydrografii morskiej* obejmującej całość rozwoju tej dyscypliny w Polsce, wygłosił dr Jan Wereszczyński. Omówił on kolejno wzmianki o żegludze i znakowaniu nawigacyjnym na wybrzeżu polskim i Bałtyku w czasach najdawniejszych, rozwój metod nawigacyjnych, znakowania i wiedzy hydrograficznej w okresie średniowiecza i w początkach czasów nowożytnych, w okresie rozbiorów, w okresie międzywojennym i aż do czasów współczesnych (1960 r.). W dyskusji nad pracą wykazano z jednej strony pionierski wkład dra Wereszczyńskiego i kierowanego przez niego zespołu w zebranie bogatych materiałów i ich opracowanie, z drugiej strony — zwrócono uwagę na niedociągnięcia w dziedzinie sformułowań dotyczących faktów historycznych, niepełne wykorzystanie źródeł, szczególnie w zakresie literatury zachodnioeuropejskiej, oraz na braki w zakresie metod historycznych i historycznej oceny. Po uzupełnieniu tych braków praca stanowić może pierwszą, pełną i wartościową *Historię polskiej hydrografii morskiej*.

J. Bb.

OTWARCIE MUZEUM ZAGŁĘBIA STAROPOLSKIEGO

24 czerwca 1962 r. zostało otwarte w Sielpi Wielkiej koło Końskich (woj. kieleckie) Muzeum Zagłębia Staropolskiego. Stanowi ono kolejną placówkę muzealnictwa technicznego zorganizowaną przez Muzeum Techniki w Warszawie na terenie Kielecczyny. Otwarcie Muzeum w Sielpi stanowi etap realizacji długoterminowego planu utworzenia w rejonie Zagłębia Staropolskiego sieci małych muzeów technicznych w oparciu o zachowane do dziś zabytki techniki.

W latach poprzednich udostępniono już dwie placówki muzealne wchodzące w skład planowanej sieci: w r. 1960 Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego w Słupi Nowej¹, a w 1961 r. — placówkę muzealną w zabytkowej kuźni wodnej w Starej Kuźnicy².

¹ Por. „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, nr 3/1960, s. 554—555.

² Por. „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, nr 4/1961, s. 719.